Έτσι γινόμαστε ναός του Θεού (Μέγας Βασίλειος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 27 Ιουλίου, 2015

Προσευχές πάλι, οι οποίες διαδέχονται την ανάγνωση, βρίσκουν την ψυχή πιο νεαρή και πιο ακμαία, αφού έχει συγκινηθεί από τον πόθο προς τον Θεό (που προκάλεσε η ανάγνωση). Καλή δε προσευχή είναι εκείνη που προκαλεί μέσα στην ψυχή, σαφή την έννοια του Θεού. Και αυτό είναι ενοίκηση του Θεού, το να έχει κανείς εγκατεστημένο μέσα του το Θεό με τη μνήμη. **Έτσι γινόμαστε ναός του Θεού**,
όταν δεν διακόπτεται η συνέχεια αυτής της μνήμης από γήινες φροντίδες, όταν δεν ταράσσεται ο νους από απροσδόκητα πάθη, αλλά αποφεύγοντάς τα όλα ο φιλόθεος αναχωρεί στο Θεό, και εκδιώκοντας ό,τι μας προσκαλεί στην κακία, ενδιατρίβει στις ασχολίες που οδηγούν στην αρετή.

-Πώς κατορθώνει κανείς την συγκέντρωση στην προσευχή;

Εάν μέσα του βεβαιωθεί ότι μπροστά του είναι ο Θεός. Διότι εάν κάποιος που βλέπει έναν άρχοντα ή προϊστάμενο και συζητεί μαζί του έχει το βλέμμα προσηλωμένο σ’ αυτόν, πόσο μάλλον αυτός που προσεύχεται στο Θεό θα έχει το νου προσηλωμένο σ’ Αυτόν που ελέγχει καρδίες και νεφρούς -«ετάζων καρδίας και νεφρούς ό Θεός» (Ψαλμ. 10)- εφαρμόζοντας αυτό που λέγει η Γραφή: «*…και τα χέρια που υψώνουν στον ουρανό να είναι καθαρά, χωρίς οργή και εριστικότητα*» (Α’ Τιμόθ. 2, 8),

Όταν ο Κύριος είπε στην προσευχή του: «Πάτερα μου, αν είναι δυνατόν,
ας μην πιω αυτό το ποτήρι» (Ματθ. 26΄, 39), ύστερα συμπλήρωσε: «αλλά ας μη γίνει το δικό μου θέλημα αλλά το δικό σου». Συνεπώς πρέπει να γνωρίζουμε ότι δεν μας έχει επιτραπεί να ζητούμε ό,τι θέλουμε, αφού **δεν γνωρίζουμε ούτε καν το**
συμφέρον μας: «…εμείς δεν ξέρουμε ούτε τι ούτε πως να προσευχηθούμε…» (Ρωμ. 8΄
26). Ώστε τα αιτήματα πρέπει να τα υποβάλλουμε στο Θεό με πολλή περίσκεψη, σύμφωνα με το θέλημά του· κι εάν δεν εισακουσθούμε πρέπει να γνωρίζουμε ότι χρειάζεται επίμονη και καρτερία, σύμφωνα με την παραβολή του Κυρίου για το ότι «πρέπει πάντοτε να προσευχόμαστε και να μην αποκάμουμε» (Λουκ. 18, 1) και με τον άλλο λόγο του Κυρίου που είπε σε άλλη περίσταση ότι: «… για την αναίδειά του θα σηκωθεί και θα του δώσει ό,τι χρειάζεται» (Λουκ. 11΄ 8)· ή

χρειάζεσαι διόρθωση και επιμέλεια, σύμφωνα με αυτό που είπε ο Θεός σε κάποιους ανθρώπους διά μέσου του Προφήτη: «όταν εκτείνετε τα χέρια σας, θα αποστρέψω τα μάτια μου από σας. Και εάν αυξήσετε τις δεήσεις σας, δεν θα εισακουστείτε, γιατί τα χέρια σας είναι γεμάτα αίματα. Λουσθείτε, και γίνετε καθαροί…» κ.λπ. (Ησ. Α’ 15-16). Ότι δε και τώρα γίνονται και είναι τα χέρια των πολλών γεμάτα αίματα, δεν πρέπει καθόλου ν’ αμφιβάλλουν αυτοί που πιστεύουν σ’ εκείνη την κρίση του Θεού…

- Ποιο είναι το «ταμιείον», στο οποίο προστάζει ο Κύριος να εισέλθει ο προσευχόμενος;

Ταμείο συνήθως ονομάζουμε ένα χώρο κενό και απόμερο, που βάζουμε ό,τι θέλουμε να αποθηκεύσουμε, ή που είναι δυνατόν να κρυφτούμε, όπως αναφέρεται από τον Προφήτη: «Βάδιζε, λαέ μου, μπες μέσα στο ταμείο σου, κλείσε τη πόρτα σου, κρύψου…» (Ησ. 26΄ 20). Η δύναμη της εντολής γίνεται σαφής από τα συμφραζόμενα, διότι ο λόγος **απευθύνεται σ’ αυτούς που πάσχουν από ανθρωπαρέσκεια**. Ώστε αν κάποιος ενοχλείται από αυτό το πάθος, καλά κάνει που αποσύρεται στην προσευχή και απομονώνεται, μέχρι να μπορέσει ν’ αποκτήσει τη διάθεση να μην προσέχει τους επαίνους των ανθρώπων, αλλά να αποβλέπει μόνο στο Θεό, όπως λέγει ο Ψαλμωδός: «όπως τα μάτια των δούλων είναι προσηλωμένα στα χέρια του Κυρίου τους, και τα μάτια της δούλης στα χέρια της Κυρίας της, έτσι και τα δικά μας μάτια να είναι στραμμένα προς τον Κύριο και Θεό μας…» (Ψαλμ. 122΄ 2). Εάν όμως κάποιος με τη χάρη του Θεού είναι καθαρός από εκείνο το πάθος, δεν έχει ανάγκη να κρύβει το καλό.

Όταν ο διάβολος επιχειρεί να μας επιβουλευθεί και προσπαθεί να εκτοξεύσει τους λογισμούς του σαν πυρακτωμένα βέλη με πολλή σφοδρότητα μέσα στην αμέριμνη και ήσυχη ψυχή και ξαφνικά να την πυρπολήσει και να υπενθυμίζει μακροχρόνια και επίμονα εκείνα που έσπειρε μία φορά, τότε πρέπει αυτές τις επιβουλές να τις αντιμετωπίσουμε με εγρήγορση και εντατική προσοχή, όπως ο αθλητής που αποτρέπει τις λαβές των αντιπάλων με την ακριβέστατη επιφυλακή και την ταχύτητα του σώματος, και να αναθέσουμε στην προσευχή και την πρόσκληση της συμμαχίας του Θεού τη διεξαγωγή του πολέμου και την αποφυγή των βελών. Διότι αυτό μας δίδαξε ο Παύλος, λέγοντας: «… εκτός από όλα αυτά, κρατάτε πάντα την πίστη σαν ασπίδα, πάνω στην οποία θα μπορέσετε να σβήσετε τα φλογισμένα βέλη του πονηρού…» (Εφ. 6, 16). Και αν λοιπόν υποβάλλει τις πονηρές φαντασίες του κατά την ώρα της προσευχής, να μη σταματήσει η ψυχή να προσεύχεται, ούτε να νομίζει ότι αυτή

είναι υπεύθυνη για την σπορά του εχθρού στον αγρό της και για τις ποικίλες φαντασίες του πονηρού, αλλά σκεπτόμενη ότι η φαντασία των άτοπων σκέψεων οφείλεται στην αναίδεια του εφευρέτη της πονηρίας, ας εντείνει τη γονυκλισία και ας ικετεύει το Θεό να διαλυθεί το πονηρό τείχος της μνήμης των άτοπων λογισμών, ώστε ανεμπόδιστα, με τη δύναμη του νου να διαβεί στη στιγμή ακάθεκτη προς
το Θεό, χωρίς να διακόπτεται σε κανένα σημείο από τις εφόδους των πονηρών ενθυμήσεων.

Εάν στέκεσαι ενώπιον του Θεού όπως πρέπει και προσφέρεις όλες σου τις δυνάμεις, **μην απομακρυνθείς μέχρι να λάβεις το αίτημά σου**· εάν όμως σε κατακρίνει η συνείδησή σου ότι καταφρονείς και εάν, ενώ μπορείς, δεν προσεύχεσαι συγκεντρωμένος, μην τολμήσεις να σταθείς ενώπιον του Θεού, για να μη γίνει η προσευχή σου αφορμή αμαρτίας. **Εάν όμως, επειδή εξαντλήθηκες από την αμαρτία,**
δεν μπορείς να προσεύχεσαι απερίσπαστα, να βιάζεις όσο μπορείς τον εαυτό σου
και να στέκεσαι επίμονα ενώπιον του Θεού, έχοντας το νου σου σ' Αυτόν και
συμμαζεύοντάς τον στον εαυτό του· και ο Θεός συγχωρεί, επειδή αδυνατείς να
σταθείς όπως πρέπει ενώπιόν Του, όχι από καταφρόνηση, αλλά από αδυναμία. Εάν βιάζεις
τον εαυτό σου μ' αυτό τον τρόπο σε κάθε καλό έργο, **μην αποκάμεις μέχρι να λάβεις το αίτημά σου**, αλλά κτύπα την πόρτα Του ζητώντας το αίτημά σου. Διότι λέγει: «όποιος ζητάει παίρνει, όποιος ψάχνει βρίσκει και όποιος χτυπάει του ανοίγεται» (Λουκ. 11΄, 10). Διότι τι άλλο θέλεις να επιτύχεις παρά μόνο την κατά Θεό σωτηρία;

(Από το βιβλίο «Ο κόσμος της Προσευχής», εκδ. Κάλαμος)

(Πηγή ηλ. κειμένου: diakonima.gr)